SINIMUSTA

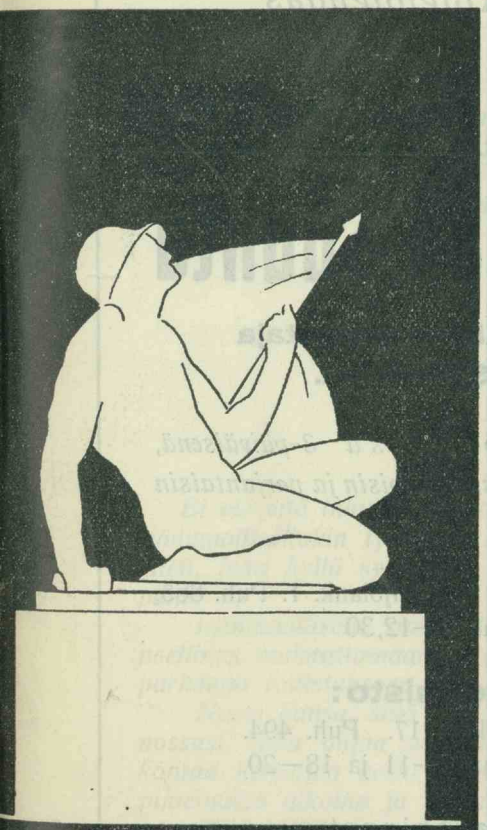

„SINIS VELJENI, KUN MINÄ KUOLEN, MINÄ HEILUTAN TAPPARAA....!"

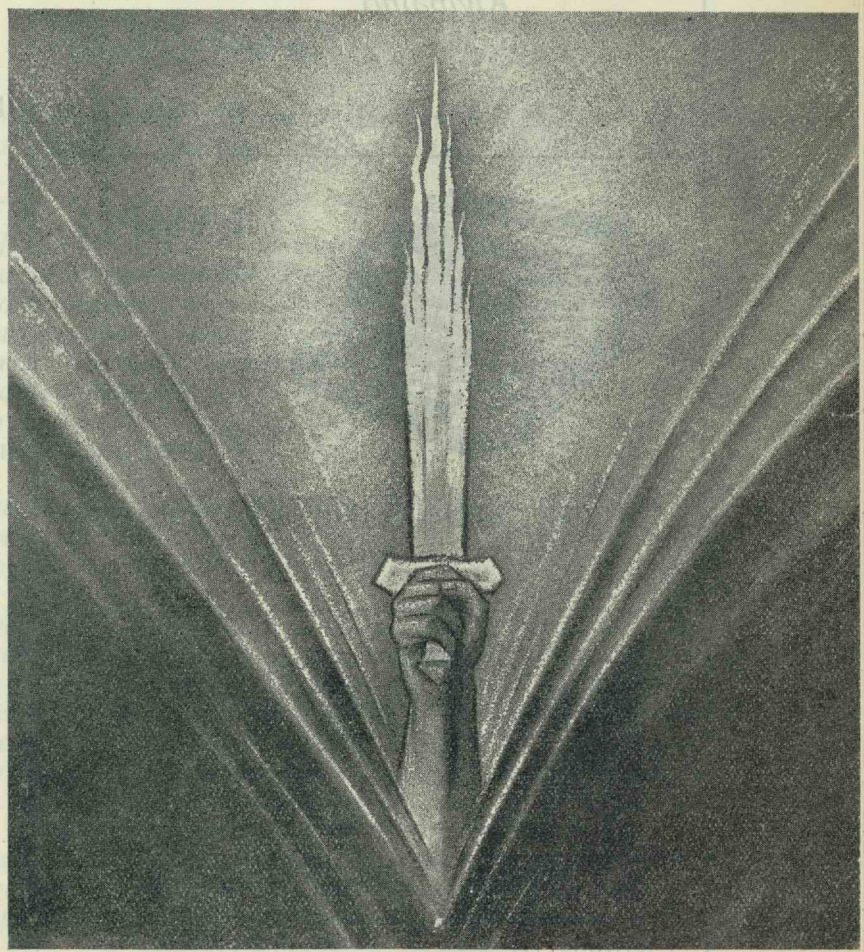

N:o 6 Maaliskuun 22 p:nä 1935

V.K-ma.

Osakeyhtiö N. A. Zilliacus Kirjapaino

VIIPURI. PUH. 29

Viipurin vanhin kirjapaino.

SUORITTAA EDULLISESTI
KAIKKIA KIRJAPAINOTÖITÄ

Viipurin Kirja- ja Kivipaino Osakeyhtiö

VIIPURI, Uudenportinkatu 7
Puhelin 639, 1882 ja 352.

Kirjapaino
Kivipaino
Offsetpaino
Kotelotehdas
Sitomo

Paikkakunnan monipuolisin kirjapainoliike.

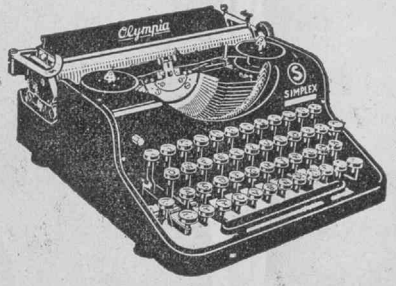

OLYMPIA

kirjoituskoneet

soveltuvat joka tarkoitukseen mihin yleensä kirjoituskoneita käytetään.

Pyytäkää näytekoneita.

KILPIÄN KONTTORITARPEIDENLIIKE Oy.

Viipuri. Tottinkatu 7, Puh. 846.

SANOMALEHTI „UUSIMAA"

PORVOO, RUNEBERGINK. 33
PUH. TOIMITUS 274, KONTT. 127

Uudenmaan vanhin suomenkielinen maaseutulehti. Edullinen ilmoitusväline.

UUSIMAAN KIRJAPAINO

PORVOO, RUNEBERGINK. 33.
PUHEL. 127

Suorittaa kaikkea alaan kuuluvaa työtä huokealla.

Karjalan Suunta

IKL:n äänenkannattaja Itä-Suomessa.

Ilmestyy Viipurissa 3-päiväisenä, maanantaisin, keskiviikkoisin ja perjantaisin

Toimisto:
Viipuri, Pohjolank. 1. Puh. 865.
Avoinna 9—12,30

Joensuun toimisto:
Kirkkokatu 17. Puh. 494.
Avoinna 9—11 ja 18—20.

Tilaushinnat:

	Viipuri	Maaseutu
1/1 vuodelta	65: —	55: —
1/2 „	40: —	30: —
1/4 „	27: —	18: —
1/12 „	9: —	6: —

SINIMUSTA

SINIMUSTA-JÄRJESTÖN LEHTI

Numero 6 **22. 3. 1935**

TOIMITUSNEUVOSTO: ELIAS SIMOJOKI / REINO ALA-KULJU
VILHO HELANEN / SAKARI VAPAASALO

—

TOIMITUS JA KONTTORI: ALLAN VIRKKUNEN, vastaava toimittaja
HELSINKI, MIKONKATU 15. A. JAAKKO SNELLMAN, toimitussihteeri ja
Auki 11—15. Puhelin 20306 taloudenhoitaja

Päivän sana.

»Nöyrtykää siis Jumalan väkevän käden alle, jotta Hän ajallaan teidät ylentäisi.» 1 Piet. 5: 6.

Moni hyvä asia on kaatunut ajajiensa ylpeyteen. Ei tarvita muuta kuin hituisenkaan menestystä ja heti on luonnollinen ylpeytemme nousemassa. Ihminen, joka lopulta on vain tomu ja tuhka, omaa itsellensä kunniaa ja kuvittele jotain mahtavansa.

Näin on aina ollut. Kalevalakin varoittaa:

Elkätte etinen kansa
kansa vasta kasvavainen
Veikaten venettä tehkö
Uhkaellen, kaartakana
Jumalass' on juoksun määrä
Luojassa lopun asetus
Ei uron osoamassa
Vallassa väkevänkänä.

Ei ole sitä inhimillisen toiminnan alaa, missä ei tämä ihmisen taipumus ole havaittavissa. Niin on isänmaallisellakin työsaralla. Kirjoituksissa, puheissa, lauluissa, kaikkialla nostaa aina päätään uhmamieli, joka kyllä synnyttää mahtavalta kajahtavan soinnun, mutta joka ei hituistakaan vie asiaa eteenpäin.

Isänmaallisella rintamalla on meitä usein nöyryytetty. Jokainen sellainen hetki on ollut meille tarpeellinen muistuttamaan, että asiamme on paremmissa käsissä kuin meidän. Juuri nöyryytysten ajat ovat parhaana todistuksena siitä, ettei Isänmaamme pääse hukkumaan itsekkyyden ja riitojen kuohuihin.

Nuori kansa, sinä olet saanut sydämeesi isänmaallisuuden pyhän kipinän. Sinä olet onnellinen innossasi, joka ohjaa askeleitasi. Sinun kirkkaassa katseessasi asuu ihana usko ehjään Suomeen, joka kantaa kansojen keskellä kansallisen uhrimielen soihtua. Ihana on tuo kuva. Se kannustaa eteenpäin pimeinäkin aikoina ja nostaa uupuneen mielen.

Mitä tarvitaan sen toteuttamiseen?

Ennenkaikkea nöyryyttä Isänmaamme Jumalan kasvojen edessä. Me olemme vain pieniä välikappaleita. Meidän viisautemme ja voimamme ovat mitättömät. Mutta olkaamme onnellisia siitä, että Jumala sytytti kipinän povessamme. Sama kipinä paloi niidenkin rinnassa, jotka unohdettuina taistelivat ja kuolivat Suomemme edestä.

Nouseva kansa, sinussa on Suomen tulevaisuus. Ei sinun käsivartesi voimassa, mutta sinun nöyryydessäsi!

O. Korpijaakko.

Nuoriso militarisoitava.

Sinimusta-järjestön ei saa koskaan unohtaa suorittaessaan isänmaallista herätystyötään, että sen velvollisuus on samalla tehdä propagandaa maan *puolustuksen hyväksi*, ja sen itsensä on koko Suomen nuorisolle näytettävä hyvää esimerkkiä osallisena palveluksen tinkimättömässä ja urhoollisessa suorittamisessa.

Me emme saa hetkeksikään unohtaa, että me elämme tulivuoren juurella, tulivuoren, jonka kraaterista voi hetkellä millä hyvänsä purkautua sodan hävittävä laava maamme ylitse. Me emme saa unohtaa, että meidän pieni maamme on kytketty militarisoidun suurvallan kupeeseen, suurvallan, joka odottaa sopivaa hetkeä vyöryttääkseen miljoona-armeijansa Isänmaamme kautta kohti maailmanvallankumousta tuhotakseen länsimaisen sivistyksen ja kristillisen uskon. — Me emme saa unohtaa, että Venäjän koko nuoriso on militarisoitu, että lapsetkin kuuluvat 4 ikävuodesta 10:een vuoteen punaisiin pioneereihin ja että siihen nuorisoon on luotu bolshevismin maailmaa valloittava henki. Ja se nuoriso kasvaa 4 miljoonalla vuodessa.

Meidän täytyy muistaa, että on myöhä militarisoida Suomen kansaa silloin, kun Venäjän lentoeskaaderit pommittavat Viipuria ja Helsinkiä soralajiksi, ja rajaseudun kansa vetää sieraimiinsa Osoviahamin kaasulaboratorioiden viimeisten keksintöjen tuotteita. Varmaan silloin tämän kansan silmistä unet karisevat, varmaan silloin sen huulilta parahtaa hätähuuto, mutta se näkee kaupunkiensa ja kyliensä liekkien kirjoittavan taivaalle: *Liian myöhä, liian myöhä*, ja ryssän divisioonain ja jalkojen alla kumahtelee maa: *Myöhäistä, myöhäistä.*

Sen hirvittävän vaaran edessä, joka idästä joka hetki uhkaa, ei kestä kansa, jos sen sotavoimat maalla, merellä ja ilmassa ovat puolinaisesti varustetut. Millä vastaa tämä kansa oman nuorisonsa edessä, jos se joutuu lähettämään sen kuoleman kentille puutteellisin varustein? *Miksi te kansamme varovaiset isät olette huolissanne nuorisomme politikoimisesta, sensijaan, että olisitte huolissanne siitä, ettei sillä ole käytettävissään tarpeeksi hyviä konekivääreiä tai tehokkaasti vaikuttavia kaasuja sodan syttyessä?*. Miksi te pelkäätte tämän nuorison liiallista innostusta, sensijaan, että te pelkäisitte niitä rauhanliiton agentteja tai niitä marxilaisia puolustusnihilistejä joita on pesiytynyt jo koululaitokseenkin ja jotka koettavat uuvuttaa tätä nuorisoa nukkumaan väärän rauhan unta? Kannattaako teidän vuosittain leikata muutamia miljoonia puolustusmäärärahoista, kun te sodan syttyessä menetätte viimeisetkin penninne, vaikka olisitte kuinka »laillisia» ja kansanvaltaisia? *Eivät senvuoksi puolustusmäärärahat ole verirahoja, verirahoja ovat ne rahat, jotka armeijalta on typerä kansallinen kitsaus kieltänyt.*

Sinimustat!. Teidän on katsottava totuutta kasvoista kasvoihin! Teitä ei saa pettää *pasifistien sireenilaulut* eikä ikuinen vihollisemme, vaikka sen vereen tahrattu käsi heiluttaisikin *palmun lehvää*. Suomen kansa sittenkin suurin piirtein kulkee paikallaan tajuamatta vaaransa suuruutta ja tekemättä johtopäätöksiä sen johdosta. *Suomen maata ei voi puolustaa muu kuin sotilaskansa, kansa joka on kokonaan militarisoitu.* Sellaiseksi on Suomen nuorison tämä kansa luotava, tämän nuorison, josta riippuu kansamme tulevaisuus, josta tulee *tulevaisuuden kansakunta.* Nuorison on luotava valtakunta, jonka tuhoamiseen ei vihollisen kannata ryhtyä. Nuorison on luotava kansakokonaisuus, joka suojelee maan rajoja sinne asti, missä suomenkieltä puhutaan.

Tähän tehtävään kykenee vain nuoriso, joka ei pelkää muuta kuin Jumalaa, joka rakastaa sotilaselämää ja pitää kunniassa sotilashyveitä, nuoriso, joka sanalla sanoen on itse militarisoitu. . .

Helsingissä, 14 p:nä maaliskuuta 1935.

Elias Simojoki.

Maan suurin alallaan
Miesten pukuja ulstereita tuuliturkkeja y. m.
Kestilän Pukimo Oy
Naisten takkeja turkkeja hiihtopukuja y. m.
Myymälät: Turku — Helsinki — Pori.

Raivaajapolvien työtä jatkamaan.

Tuomari
E. R. Saraste.

Ne ovat, kaikki menneet sukupolvet, kukin vuorollansa olleet luomassa Suomensa suurta tulevaisuutta. Aina sieltä hämärästä muinaisuudesta saakka, jolloin salomme vielä olivat raivaamatta, vaaramme viljelemättä. Jokaiselle on aika antanut oman tehtävänsä. Ja jokainen on tehtävänsä aina täyttänyt, suurien sotien ja vainojenkin aikana. Suomi on säilytetty Suomen heimolle, viljapellot lainehtivat maassa, kylät ja kartanot kukoistavat niiden liepeillä, kirkot kohoavat koskemattomina, koulut kunnaillansa.

Sen sukupolven tehtäväksi, johon teidän, sinimustat nuoret, isänne ja äitinne kuuluvat, oli annettu Suomen kansallisen itsenäisyyden turvaaminen, sen valtiollisen vapauden luominen. Sekin on tehtävänsä täyttänyt. Se oli menneiltä polvilta saanut perinnöksi uskon vapauteen, se jättää teille perinnöksi tuon vapauden.

Mikä on oleva sen sukupolven tehtävä, johon te, nykyajan nuoret kuulutte? Minkä perinnön jätätte te tuleville sukupolville? Ainakin sinä, sinimusta nuoriso, tiedät ja tunnet tuon tehtävän. Ainakin sinä tunnet, ettei riitä vain se, että vapauden perintö varjellaan tuleville polville, vaan että Isänmaa odottaa enemmän. Sinä tiedät sen odottavan, että sille vankalle vapauden pohjalle, jonka menneet raivaajapolvet ja menneet taistelijapolvet ovat luoneet, että sille pohjalle nyt rakennetaan suuri ja onnellinen Suomi.

Kansakunnan tulevaisuus elää sen nuorisossa. Nykyään raastavat riita ja eripuraisuus Suomen kansaa. Onko niin oleva vastakin? Se polvi, joka nyt vastaa maan kohtaloista, ei näytä voivan niistä vapautua vaan pysyy niiden lumoissa. Kykeneekö siihen seuraava polvi? Siihen on teidän pyrittävä, nykyinen nuoriso. Se on teidän suuri taistelunne, juuri teidän, sillä sille sukupolvelle, joka on teidän jälkeenne tuleva, sille on aika kyllä varaava omat tehtävänsä.

Keskinäinen riita ja eripuraisuus on tällä hetkellä Suomen kansan suuri vihollinen. Se on vaikeana ja vaarallisena esteenä Suomen kansan tulevaisuuden tiellä. Sitä vastaan on taisteltava ja se on voitettava. Jos te sen voitatte, nykypäivien nuoriso, olette suorittaneet osaltanne suuren ja kunniakkaan isänmaallisen tehtävän, yhtä suuren ja kunniakkaan kuin oli se, jonka puolesta tuhannet nuorukaiset uhrasivat henkensä Pohjanmaan ja Hämeen hangilla, Savon rintamilla, Ahvolassa, Raudussa ja monilla muilla vapaussodan tantereilla. Ja te sen kyllä voitatte, jos teillä aina ja kaikissa oloissa ja kaikissa toimissanne on korkeimpana tunnuksena: Jumala, koti ja Isänmaa.

Sinimustat nuoret! Teillä on tuo tunnus lipuissanne. Kerätkää niiden lippujen alle Suomen koko nuoriso. Kootkaa se pyhään sotaan riitaa ja eripuraisuutta vastaan. Voittakaa ne, ja teiltä on jäävä suuri ja kallis perintö seuraavalle sukupolvelle.

E. R. Saraste.

Suomen Valokuvaajain Oy.

VIIPURISSA

valmistaa kuvanne hyvin ja myy tarvitsemanne valokuvaustarvikkeet.

KARJALANK. 31.

SUOMEN VALOKUVAAJAIN OY. S. V. O. VIIPURI PUH. 2645

Sinimustien Kalevanviesti.

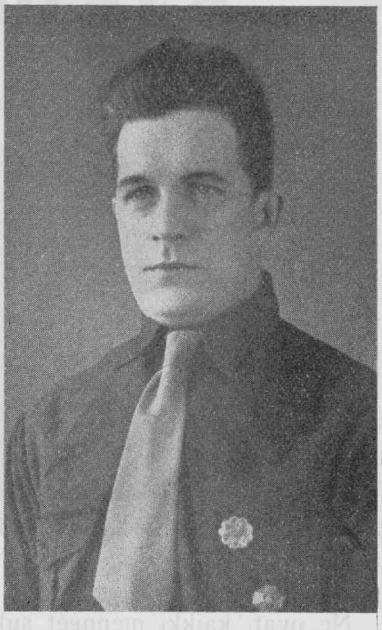

Opettaja Viljo Hukari.

»Viekää raja ja vartiomaja
kauaksi Karjalan metsiin ja meriin!»

Kerran käveli eräs tunnettu eurooppalainen runoilija Antwerpenin tuomiokirkon ohitse ja lausui, tuomiokirkon mahtavia goottilaisia torneja katsellen: »Noilla ajoilla oli dogmeja, meillä on vain mielipiteitä. Mutta mielipiteillä ei rakenneta tuomiokirkkoja».

Useita vuosikymmeniä on kulunut siitä, kun nuo sanat lausuttiin, mutta yhä vain ruokitaan kansoja halvoilla mielipiteitten hapankaalikeitoilla, joita monet puoskarit ovat saastaisin käsin hämmennelleet. Sillä mitäpä muuta ovat kansainväliset veljeysaatteet, kuolleina syntyneet puolueohjelmat, teoriat ja utopiat, kuin mielipiteitten kuivia runkoja, jotka eivät koskaan tule kantamaan tervettä, ihmiskunnalle siunausta tuottavaa hedelmää, — sillä hedelmän muodostuminen juurettomassa puussa on mahdottomuus. — Ei! — Tämän päivän Suomen kansa tarvitsee suuria, järkähtämättömiä totuuksia, voittavaa uskoa, vastustamatonta vakaumusta ja suuren rakkauden innoitusta pystyäkseen suuriin *tekoihin*. Elävä nuoriso ei luota hypoteeseihin eikä teorioihin, se kaipaa sytyttäviä esimerkkejä, yleviä tekoja ja omantunnonmukaista *toimintaa*.

Kun nuoriso kokee niin ylevän elämyksen, että herää rakastamaan Isänmaataan, tarjoaa sille elämänsä ja työnsä, on väärin kieltää siltä tämä uhri. On vain valvottava, että nuorekas intomieli purkautuu yleviin kohteisiin ja pysyy terveillä, selvillä linjoilla.

Dante kuvaa Infernossaan paikan, jossa valitus, voihkina ja huokaukset täyttävät kaikkialla tähdettömän ilman.

— Siellä kärsivät *luonteettomat*, — ihmiset, joita eivät mitkään ihanteet eivätkä suuret aatteet olleet suojelleet ympäristön painoa, ajan hengen tyranniutta eikä heitä itseään vastaan, — jotka eivät koskaan olleet kokeneet yleviä elämyksiä, eivät vihanneet eivätkä rakastaneet mitään, jotka olivat antaneet jokaisen tuulen viedä itseänsä ja voihkien, tahdottomina alistuneet tyhjään elämäänsä.

Tässä mielessä on Suomenkin nykyisessä nuorisossa noita Infernon luonteettomia. Vai kuinka paljon kauniita näkemyksiä, korkeita, puhtaita ihanteita ja sisäistä ryhtiä luulette olevan niiden nuorukaisten sieluissa, jotka tyytyvät jazzi-kahviloitten tylsistyttävään, tyhjään humuun, joille, kuten nykypäivien nuorille jo 18-vuotisina kaikki elämän nautinnot ovat liian tuttuja, koettuja ja vanhentuneita, — jotka torkkuvat kärsimättöminä ja väsyneinä koulu- ja luentosaleissa tai työpaikoillaan ja innostuvat vain silloin, kun pyydetään kannatusta lauseelle: »Kaikki ilo ilman alkoholia on teeskentelyä.»

Kulkaa, te vapaamielisyyden, primitivismin ja laillisuuksien siveät lipunkantajat! Miten te aiotte pelastaa tuon penseän, mutta kalliin nuorison tu-

O. JÄRVELÄINEN OY.
KIHLOJA • KEILOJA
Kulta- ja Hopeateoksia
Seura- ja Koulumerkkejä
NIKLAUSTA
Viipuri - Repolankatu 13 - Puhelin 35
Paikkakunnan vanhin kultasepänliike.

holta, nuorisojoukon, joka luonteettomana, herkkyyttä ja hienotunteisuutta halveksien tungeksii kapakoitten ahtaiksi käyneitten seinien sisällä?

Sen — tai ainakin nousevan nuorison pelastamiseksi on vain yksi keino. On annettava parempaa tilalle. Sydämiin on istutettava jälleen se vanhanaikainen jumalanpelko, rakkaus Isänmaahan ja velvollisuuden tunto itseänsä kohtaan. Moraalinen persoonallisuus on nostettava kunniaansa. Sillä siveellisten voimien henkiinherättämisen avulla me voimme lähestyä yhteiskunnallisenkin elämän korkeampaa järjestystä.

Goethe sanoo »Faustin» toisen osan näyttämöllisessä viittauksessaan: »Suunnaton pauhina julistaa auringon lähenemistä». — Kiitos Jumalan, suurelle joukolle Suomen nuorisoa on suuri sisäinen pauhu viime vuosien aikana ilmoittanut »auringon lähenemistä». Ulkonaista ja sisäistä pauhinaa tulee elämään nuorelle, joka on vihkiytynyt Jumalan ja Isänmaan kasvojen edessä sinimustan lipun alla, uhrautuen ja taistellen, elämänsä tien kulkemaan. Sillä tiellä on taistelua paljon, mutta sillä tiellä tuntuu aina auringon läheisyys.

Ei tarvitse olla suuri filosofi todetakseen, kuinka nuoret sisäiset ja ulkonaiset seikat ovat liittoutuneet keskenään tehdäkseen aikamme ihmisen passiiviseksi. Ei voi olla iloitsematta silloin, kun nuorison halu saavuttaa aktiivisen asenteen elämään. Ja jos tämä asenne tavoittelee niin korkeita ihanteita kuin sinimusta-aatteen on, ei ole syytä pelkoon eikä ihmettelyyn, vaikka se tahto purkautuisi räjähtävällä voimalla. Se on aksioma sielunilmiönä.

Nuoret sinimustat ystäväni ympäri tämän kauniin, laajan Suomenmaan, meidän on taisteltava ankarin taistelu itsemme kanssa pelastaaksemme itsellemme luonteen, joka parhaiten sopii siihen maaperään, jota muokkaamme, ja tullaksemme sopiviksi, säikkyviksi aseiksi Jumalan kädessä sygntymämaamme suojaksi. *Meidän täytyy pelastaa itsemme voidaksemme auttaa toisia, — meidän täytyy pelastaa toisia, että meitä itseämme autettaisiin ja jotta me kaikki yhdessä voisimme viedä talosta taloon, kylästä kylään sitä Kalevankansan viestiä, joka velvoittaa meidät auttamaan ja pelastamaan nääntyvät heimoveljemme ja -sisaremme nyt itkevillä Kalevalan kankahilla.* *Viljo Hukari.*

Ainoat täysin trustivapaat tulitikut Suomessa ovat

„Sampo" ja „Kalevan tulet".

HEIMOSOTURI-JULKAISU.

Suomen Heimosoturien Liitto, joka perustettiin toista vuotta sitten, on vähitellen ulottanut toimintansa yhä laajemmalle ja kuuluu siihen nykyään kahdeksan toimivaa maakuntaosastoa.

Liiton hallituksen toimesta ilmestyy tässä kuussa *Heimosoturi*-niminen julkaisu. Se sisältää m.m. yhtenäisen kuvauksen heimosodista s.o. kaikista niistä sotatoimista, joita suoritettiin vapaussodan aikana ja sen jälkeen nykyisten rajojemme ulkopuolella. Siihen ovat kirjoittaneet henkilökohtaisia kokemuksiaan heimosotien alalta m.m. Pohjan Poikain esikuntapäällikkö ja II pataljoonan komentaja, Inkerin I rykmentin komentaja, Pohjois-Inkerin vapaajoukkojen komentaja, Aunuksen vapaaehtoisen apuretkikunnan ylipäällikkö ja esikuntapäällikkö sekä rannikkotykistön päällikkö, Vienassa toimineen metsäsissirykmentin komentaja ja Malmi-Kuisma retkikunnan varapäällikkö. Siinä on useiden muidenkin huomattavien heimosotureiden kirjoituksia.

Nyt julkaistaan myös ensi kerran Reino Hirvisepän kirjoittama Heimosoturien marssi, jota ennakkoarvostelu yleensä on pitänyt tekijänsä parhaimpana.

Julkaisuun tulee useita suuria ennen julkaisemattomia heimosotien ryhmä- y.m. kuvia. Julkaisun taiteellinen 3-värikansi on taiteilija Erkki Tantun käsialaa.

Julkaisu käsittää 64 sivua. Katsoen sen sisältöön on sen hinta 15 mk. perin halpa. Julkaisun suurehko painos tulee miltei kokonaan ennakkotilausten kautta myydyksi. Ennakkotilauksia vastaanottavat edelleen lukuisat asiamiehet eri puolilla maata. Julkaisun voinee liitto lähettää asiamiehille ainakin tk:n 26 p:nä.

Arv. Puutarhan viljelijät!

A. Puusa Oy:n myymälät tarjoavat Teillekin aina vain I-lk:n Vihannes- Juurikasvien ja Kukkien **Siemeniä** Suomalaista **Siemensipulia,** Ruusuja, Omenapuita, Marjapensaita y.m. Ostakaa meiltä niin tulette varmasti olemaan tyytyväisiä viljelystuloksiinne.

Begonian- Gloxinian- Gladioluksen Dahlian y.m. **Mukuloita.** Kukkien ja Puutarhakasvien **Lannotteita**

A. PUUSA OY. Pääliike: Torkkelink. 4 Viipuri. P. 24 36.

Monipuolinen valikoima. Sopivat hinnat. Hinnastot lähetetään pyydettäessä. Jälleenmyyjiä otetaan.

Nukkujia herättämään.

Propagandan merkityksestä isänmaallisessa herätystyössä.

Tässä lehdessä on kerta kerran jälkeen painostettu, että SM-järjestö on taistelujärjestö. Vieläpä on sen toiminta — ja tulee aina olemaan — aktiivista. SM:n on väsymättä ja kaikkialla rynnättävä eteenpäin, rynnättävä sielläkin, missä valheen linnoitukset ovat vielä pysyneet pystyssä, ja missä iva ja nauru ovat isänmaallisen työn tekijöitä vastassa. Ja kuulkaa! Juuri sinne meidän on rynnättävä, juuri sinne! Siihen linnoitukseen on lyötävä yhä uusia ja taas uusia aukkoja, niin että kansallisen ylösnousemuksen sanoma pääsee lentämään sinnekin sisälle. Eikä silloin, jos hyökkäys ei koskaan pysähdy, voi mennä kauan siihen hetkeen, jolloin iva ja nauru hyytyvät ja suuri voitto lopullista ratkaisua varten saavutetaan. Sillä totuus on valhetta väkevämpi. Se voittaa lopuksi kaikkialla. Se kaataa valheen ja saa puolelleen suomalaiset sydämet.

Mutta turhaa on jäädä odottamaan, että tämä tapahtuu itsestään. Ankaraa taistelua on käytävä. Voittoja ei koskaan saavuteta pelkästään hyvällä uskolla eikä toivolla. Ne ovat aina tulleet uhrautuvaisen työn kautta ja niin on tapahtuva nytkin.

Mutta kuinka me taistelemme? Kuinka me saamme sanomamme sinkoamaan maan jokaiseen kolkkaan? — Eikö tämä sittenkin ole ylivoimainen tehtävä SM:lle?

Ei! Se ei ole liian ylivoimainen tehtävä t a i s t e l u j ä r j e s t ö l l e. Me voimme sen tehdä — ja vielä enemmän: se on meidän velvollisuutemme. Uskoen aatteemme oikeuteen, sen suuruuteen ja väkevyyteen, SM-järjestö marssii eteenpäin, marssii ylitse loan ja valheen, sillä sitä voimaa ei ole vielä keksitty, mikä totuuden voisi ainaiseksi lyödä maahan. Meidän on löydettävä lakkaamatta uusia ja taas uusia keinoja, joiden avulla tämänpäiväisten vastustajiemme — politiikan taitajista emme nyt puhu — tunnot heräävät, — ja me uskomme tämänkin: kerran hekin seisovat siinä rintamassa, joka uskoo suureen Suomeen ja ovat sen puolesta valmiit antamaan kaikkensa.

Yksi huomioonotettava tekijä taistelussamme on p r o p a g a n d a. Kenties tuntuu monesta, että tämä on vanha asia, joka on selvä jokaiselle. Mutta ei. Kuinka usein tapahtuukaan, että unohdetaan taistelumme ydin, koko kansan valloittaminen Isänmaalle ja tyydytään vain omien jäsenten innostamiseen. Ja kuitenkin tämä tapa hidastuttaa eteenpäin menoa. Toisin on silloin, kun Isänmaalle vannoutunut rintama, luja ja horjumaton veljesjoukko, lähestyy vastustajien asemia, tunkeutuu niiden keskelle ja riisuu valhenaamion pois tähänastisten »johtajien» kasvoilta. Tämä on sitä työtä, joka nopein askelin vie päämääräämme kohti. Siinä tarvitaan lujuutta ja kestävyyttä, mutta siinä tarvitaan myös taitoa.

Ilolla on todettava, kuinka kansamme aivankuin sisäisestä pakotuksesta pyrkii eroon entisyydestä, matalamielisyydestä ja eripuraisuudesta. Se täyttää yhä uudelleen ja taas uudelleen juhlahuoneistot, joissa kaikuu kansallisen heräämisen sanoma. Mutta niitä on vielä paljon, jotka tietävät vain sen, mitä tähän asti on ollut ja uskovat, että tähtiin on kirjoitettu, että näin, juuri näin on oleva aina. Heidänkin keskelleen on saatava sinkoamaan sytyttävä salama, joka kirkastaa Isänmaan kärsivät ja kyyneltyneet kasvot. Siihen on nyt pyrittävä. Meidän on tehtävä aloite, meidän on mentävä heidän keskelleen ja meidän on vietävä heille sanomamme. Emme saa jäädä enää odottamaan.

Sanoin, että propaganda on tärkeä tekijä taiste-

I luokan kahvila—ravintola

MK

Musta Karhu

Keskuskatu 7

Aamiainen klo 10—15. Smk. 8:- ja 10:-
Päivällinen „ 16—19. Smk. 8:-, 10:- ja 15:-

Mustan Karhun halpa-ateria 6:—.
4—10 mk:n annoksia koko päivän.
Kahvia kupittain klo 8—13 ja 15—19.

Kapellimestari Eino Raition orkesteri soittaa joka päivä klo 13,30—15, paitsi lauantaina klo 14—15,30. Illalla klo 20—23,30.

lussamme. Se on terävä ase, jota ei saa päästää ruostumaan. Sen avulla, jos sitä taitavasti ja joustavasti käytetään, saadaan paljon aikaan. Usein sen merkitystä väheksytään ja luotetaan siihen, että aika tekee työtä kaikessa hiljaisuudessa. Kenties niin onkin, mutta meidän on kiirehdittävä, meidän on joudutettava ajan työtä, sillä sen vaikutus tuntuu päinvastaisena toisaalla.

Ei siinä ole kaikki, että viestimme viejät puheillaan herättävät ja nostattavat kansaa. Heidän työnsä on kylliksi raskasta eikä heidän harteilleen ole sälytettävä muuta. Toisten on sitä täydennettävä. Toisten on toimittava niin, että kun sanansaattajamme tulevat, näkevät he edessään aivan kuin taikavoiman esille loihtimana vastaanottavaisen yleisön, joka ei ole tilaisuuteen tullut sattuman kautta, vaan haluaa kuulla uutta, ihmeellistä sanomaa Suomen keväästä, joka on voittava pimeyden vallat. Meidän on saatava kolkutetuksi rauhallisia tuntoja, ja meidän on saatava herätetyksi niissä väkevä halu — olkoon se aluksi vaikka uteliaisuutta — isänmaallisen työhön. Ja kuulkaa: tämä on meille mahdollista! Me voimme saada välinpitämättömät ja nukkujat heräämään. Siihen tarvitaan tosin ponnistuksia ja intoa. Mutta mehän olemme lähteneet tälle tielle kulkeaksemme sen perille asti, olkootpa vaikeudet mitkä hyvänsä.

Useampaan otteeseen lehdessämme on kirjoitettu hyökkäysretkistä. Siinä muuan taistelumuoto, jonka merkitystä emme voi liian suureksi arvioida. Ne ovat voimakasta propagandaa, jota ei kiivainkaan vastustaja voi välttää. — Loihtikaa eteenne marssiva SM-osasto. Askel on terävä. Maa kumahtelee säännöllisin väliajoin jalkojen alla. Palava into hehkuu marssijain kasvoilta. Äkkiä kajahtaa voimakkaana laulu:

Sotahuutomme soi tuhat kertaa:
Ei, eivät he milloinkaan
ota maatamme tuuman vertaa —
joka tuumasta taistellaan. . .

Se tunkeutuu korviin vastustamattomalla voimalla, halusi sitä kuulla tai ei. Sitä ei voi paeta — eikä sitä kukaan halua tehdäkään. Ehkä edes hetkeksi kuulijalle välähtää eteen tulevaisuuden suuri näky. Kenties se kohta häviää, mutta marssi on sittenkin tehnyt tehtävänsä: siemen on itämässä.

Ja monet muut toimintatavat tekevät saman vaikutuksen. Niissä ei näy työn suorittajaa. Hän ikäänkuin häviää sen taakse, ja ehkäpä voi tuntua, että kaikki tapahtui itsestään, suunnittelematta ja huomaamatta. Mutta olkoon miten hyvänsä, työstä on ollut näkyviä tuloksia ja sehän on tärkeintä.

Joskus puhujamme joutuvat kiertämään sellaisilla paikkakunnilla, joilla kaikilla pitäisi olla samanlaiset edellytykset tilaisuuksien onnistumiseen. Toisella paikkakunnalla juhlahuoneistossa on ahdinkoon asti innostuneita kuulijoita, toisella on yleisöä ehkä vain juuri ja juuri täysi sali. Valitetaan, että ollaan väsyneitä. Ja kuitenkin ne, joiden työtä pitäisi johtaa herpaantumattomalla voimalla, ovat itse väsyneitä. He ovat unohtaneet tärkeän tehtävänsä. Yleisö ei tiedä tilaisuudesta, ja jos on sattunut siitä kuulemaan, tulee siihen välinpitämättömänä ja kylmänä. Se ei tule sieltä hakemaan mitään, vaan tahtoo ehkä täyttää velvollisuutensa. Ja syynä on vain laiminlyöty tai epäonnistunut propaganda.

Tällaisessa kirjoituksessa on vaikea ryhtyä pohtimaan propagandan eri puolia. Se jääköön työn suorittajien itsnsä tehtäväksi. Muistettakoon kuitenkin, että se vaatii tarkkaa suunnittelemista, käytettävien keinojen vaikutuksen arvioimista ja joustavuutta. Raskasta tykistöä ei pidä tarpeettomasti vetää esille, kun taas toisaalta varovaisuus, joka usein näyttää suorastaan propagandan laiminlyönniltä, pilaa asian. Liika rohkeus ja liika varovaisuus ovat aina uhkaamassa, ehkä sittenkin enemmän jälkimmäinen. Pääasia on, että tehdään työtä eikä odoteta vain sadon korjaamista. Ellei niin tehdä, voi käydä, että sato jää kokonaan kypsymättä.

Sinimustissa väreissä eletään Viipurissa ravintola

Kultaisessa Karhussa.

Aamiainen klo 10—13
Päivällinen „ 16—19
Halpoja aterioita Smk. 6:—
Annoksia koko päivän.

I lk. ravintola. Viipuri Repolank. 6. Puh. 355 ja 377

Konserttimusiikkia esittää trio Arvi Valkonen.
Kahvikonsertti klo 13—15. Illalliskonsertti klo 20—23.

Italian „Sinimustat."

»Nuorison on tulevaisuus!»

Tuo vanha totuus, »nuorison on tulevaisuus», on viime vuosina kaikkialla maailmassa yhä enemmän päässyt arvoonsa. Eipä silti, etteikö aina olisi käsitetty tuon lauseen totuutta. Siksipä onkin nuorison kehityksestä koetettu pitää hyvää huolta siellä, missä järjestettyä yhteiskuntaelämää on vain ollut. Kuitenkin sen totuus on käsitetty vain puhtaasti sivistyksellisessä merkityksessä. Nuorisosta koetettiin kasvattaa »kunnon kansalaisia». Mutta viimeisinä 10—15 vuotena on tuon lauseen kantavuus myös poliittisessa mielessä tullut huomatuksi. Ensimmäisinä käsittivät sen arvon poliittisessa taistelussa marxilaiset, jotka alkoivat muokata ihmisten mielipiteitä jo lapsesta pitäen poliittisten tarkoitustensa mukaisiksi. Tämän keksintönsä avulla he olivatkin vähällä tuhota koko porvarillisen maailmankatsomuksen. Juuri niissä maissa, joissa marxilaisten valtakausi tuhoisimmin vaikutti, on nyt n.s. porvarienkin keskuudessa nuorisokasvatus poliittisessa mielessä joutunut erikoisen huomion kohteeksi. Italia, Saksa, Puola ovat tässä suhteessa erikoisen merkille pantavia, muiden maiden kulkiessa yhä vielä jokseenkin vanhoja linjoja, vaikkakin nuorison fyysilliseen kasvatukseen on kaikkialla kiinnitetty entistä enemmän huomiota. Italiassa on tämä poliittinen kasvatus järjestelmänä epäilemättä kehitetty pisimmälle.

Jo kahdeksan vuotiaana otetaan pikku poika tai tyttö vanhempiensa kirjallisen suostumuksen nojalla järjestöön, pojat Balilla'an tytöt Piccole'en. Kasvatus on niin hyvin henkistä kuin fyysillistäkin. Kehitetään yhteenkuuluvaisuuden tunnetta, isänmaanrakkautta sekä muita hyveitä. Tuo vanha ritariajan tunnus: »Yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta» on ohjenuorana kasvatuksessa. Erikoisen tärkeä on juuri se hengen kasvatus, jota pikku pojat ja tytöt näissä järjestöjensä ensimmäisissä osastoissa saavat. Siellä luodaan lujan luonteen pohja, isänmaallinen uhrimieli ja henkinen vireys ja valmius, joka nykyisen Italian nuorisolle on tunnusomainen.

Benito Mussolini.

Fascistityttöjä.

Poikien kasvatuksen päämääränä on hyvän sotilaan luominen. Se on tuo vanha, kaunis, kreikkalainen kasvatusihanne, joka Italiassa jälleen on päässyt kunniaan. Mutta kun hyvällä sotilaalla ymmärretään juuri kunnon kansalaista, ei voi olla mitään muistuttamista tätä päämäärää vastaan. »Kansalaisen velvollisuudet valtiota kohtaan ovat juuri samat kuin sotilaan Isänmaataan kohtaan» on fascistisen kasvatusjärjestelmän tunnuslause. Kun poika kahdeksan vuotiaana liittyy Balillaan, saa hän pukea päälleen järjestöpuvun, mustan paidan ja kirjavan kaulaliinan sekä käteensä pienoiskiväärin. Kivääri annetaan jo pikku pojalle käteen, sillä Mussolinin käsitys on, »Libro e moschetto fascista perfetto», mikä suomeksi merkitsee, »kirjan ja kiväärin avulla tulee oikeaksi fascistiksi». Tässä pikku sankarien joukossa vallitsee rautainen kuri ja hehkuva isänmaallinen innostus. Joukko marssii ulos säännöllisiin harjoituksiinsa olkoon ilma minkälainen tahansa. Ampuminen ja maastopalvelus muodostavat urheiluleikkien ohella harjoitusaineiston. Erikoisen kykenevät pojat saavat erikoiskouluutuksen tykistössä, harjoitusvälineinä pikku tykit. Laivastoharjoitukset kuuluvat myös ohjelmaan. 2,500 pikku meripoikaa

asuu säännöllisesti omassa kasarmissaan meren rannalla oppiakseen tuntemaan ja rakastamaan merta. Kuusi vuotta kestäneen harjoituskauden jälkeen koroitetaan pojat ylempään osastoon, Avanguardiaan.

Täällä jatkuu harjoitus, mutta nyt oikeilla aseilla. Lisäksi tulee uusia oppiaineita kuten konekivääri, sotatekniikka j.n.e.

Palveltuaan neljä vuotta avanguardistina koroitetaan poika nuorisofascistijärjestöön, Fasci giovanili.

Tyttöjen kasvatus ei tietenkään ole samanlainen kuin poikien. Henki kyllä on sama, mutta kasvatettavien fyysillisen ja henkisen erikoisuuden mukaan ovat sekä keinot että päämäärä femininisemmät. Pyrkimyksenä on kasvattaa »fascistinen, rohkea, voimakas, iloinen, tuntehikas ja arvonsa tunteva nainen, nainen, joka on miellyttävä ulkonäöltään ja tavoiltaan vapaa teeskentelystä, turhanpäiväisyydestä ja kevytmielisyydestä, uuttera ja toimelias; lyhyesti sanoen: henkisesti ja ruumiillisesti terve nainen ja äiti». Tämä kasvatus alkaa kahdeksan vuotiaasta pikku tytöstä Piccole italiane'ssa, joka vastaa Balillaa, ja jatkuu sitten 14:stä 18:aan vuoteen Giovani italiane'ssa, jonka jälkeen tapahtuu siirtyminen nuorisofascistiseen järjestöön, Fasci feminililin.

Avanguardian osasto lähdössä harjoituksiin.

Tämän puolitoista miljoonaa käsittävän Piccole ja Giovani-armeijan kouluuttamiseen ja kasvattamiseen tarvitaan valtavat opettajavoimat. Alkuvuosina toimi opettajina kansakoulunopettajia ja muitakin fascistinaisia, joilla ei ollut mitään opettajavalmistusta takanaan. Nyt on Orvieton kaupungissa fascistinen, yliopiston arvoinen naisakatemia, joka vuosittain valmistaa 300 opettajatarta järjestön käytettäväksi. Akatemiassa annetaan opetusta näille tuleville kasvattajille aina pikkulapsen hoidosta alkaen fascistiseen lainsäädäntöön saakka. Tässä akatemiassa valmistuneiden opettajavoimien turvin on ainoastaan mahdollista viedä läpi uusi, fascistinen kulttuuri, joka pyrkii hengen ja ruumiin voimien tasapainoon.

Naisakatemiaa vastaava laitos, liikuntakasvatusakatemia, valmistaa opettajia, jotka kaikki ovat upseerin arvoisia, poikajärjestöä varten. Akatemia käsittää kaksi osastoa, joista korkeamman läpi käyneet saavat tieteellisen ruumiinkasvatuksen tohtorin arvonimen. Tällä akatemialla on hallussaan valtavat laitokset, omat kirjastot, laboratoriot, museot, kaikki mitä parhaimmat ja uusimmat. Akatemian äärellä on kaksi stadionia toinen 20,000 ja toinen 100,000 katsojaa varten. Nämä laitokset käsittävät yhteensä 350,000 neliömetrin alan ja kantavat muhkeaa nimeä »Forum Mussolini».

Näin lyhyen kirjoituksen puitteissa on mahdoton antaa perusteellista kuvausta siitä valtavasta koneistosta, joka nykyisessä Italiassa on toiminnassa nuorison kasvattamistyössä. Se ei rajoitu pelkästään tässä esitettyyn järjestötoimintaan, vaan ulottaa haaransa kaikkialle, missä nuorisoa on, kouluihin, koteihin ja sosiaaliseen huoltoon aivan pikkulapsesta alkaen. Tämän kasvatusjärjestelmän avulla pyrkii Mussolini luomaan italialaisesta uuden ihmisen. »Sitkeyden, järjestelmällisen eteenpäin pyrkimisen ja kestävyyden tahdon minä tehdä italialaisen perusomaisuudeksi. Näiden ominaisuuksien on yhdistyttävä ankaraan kuriin», kuuluvat Musolinin omat sanat tästä kasvatuspäämäärästään.

Oskari Väänänen.

Rakkauden voimalla.

Kommunismin iskulauseita, joilla se joukkoja kuljettaa, on luokkaviha. Viha toisia yhteiskuntaluokkia ja koko nykyistä maailmanjärjestystä vastaan. Viha ja kosto. Mutta viha herättää vihaa, eikä vie toivottuun tulokseen. Meidän julistuksemme on rakkaus. Rakkaus tähän kansaan ja rakkaus kärsivään heimoomme.

Me tiedämme, että rakkaudettomuudella on pilattu monta hyvää asiaa. Me tiedämme, että jos Tartossa olisi tunnettu sana heimorakkaus tai jos se sana olisi ollut velvoittavana heimosotien aikana, olisi Suomen kartta nyt toisen näköinen. Me tiedämme, että jos puolueet olisivat tunteneet tuon sanan rakkaus, olisivat harhaanjohdetut työläiset ja muut omanvoitonpyynnissä elävät puolueihmiset kiinnitetyt jo aikoja sitten hyödylliseen työhön koko kansan onnen puolesta. Jos olisi ollut rakkautta, ei kenenkään tarvitsisi nyt katkeralla mielellä mieroa kiertää.

Sinimusta! Sinä näet muiden rakkaudettomuuden. Onko oma toimintasi kaikessa rakkauden hengen mukaista? Oletko ajatellut, mitä rakkaus tähän kansaan meiltä todella vaatii? Rakkaus ei etsi omaansa, sanotaan raamatussa. Tuo lause vie käytännössä pitkälle. Se vie siihen, että jokapäiväinen leipämmekin on uhrattava toisten tähden. Meidän on helppo rakastaa niitä, jotka meitä rakastavat, mutta meidän pitää rakastaa niitäkin suomalaisia, jotka meitä vihaavat. Sinimusta saa kokea paljon kulkiessaan tätä tietä. Hänestä puhutaan valhetellen kaikenlaista pahaa. Häntä epäillään, koska ei ole totuttu siihen, että kukaan touhuaisi niin innokkaasti toisten hyvän tähden. Häntä halveksitaan ja häntä vihataan. Monta kertaa joutuu sinimusta kysymään itseltään: jaksatko vielä rakastaa noita ihmisiä, jotka Sinulle toivovat vain pahaa? Jaksatko kieltää oman hyväsi ja uhrata kaiken noille, jotka eivät uhraukselleesi anna mitään arvoa? Jaksatko kulkea loppuun tien, joka Sinun on kuljettava, että toisilla olisi hyvä olo? — Sinimusta! Sinun täytyy jaksaa. Sinun täytyy rakastaa ja Sinun täytyy uhrata. Jokaisessa kolkassa maassamme seisoo sinimusta vartio. Sinun pitää pitää huoli juuri siitä, missä olet. Anna työsi sen paikkakunnan hyväksi, jossa olet. Ei mikään paikka Suomessa ole liian halpa työllemme. Koko maa ja koko kansa on herätettävä rakkaudella rakastamaan onnellista Suur-Suomea.

Sinimustan toimintaa pitää kaikessa rakkauden määrätä. Julistakoot toiset vihaa, meidän on rakastettava. Pirskotkoot muut, meidän on koottava. Mutta myöskin: puhukoot ja huutakoot toiset, me teemme työtä. Kun Sinä, sinimusta, katselet kimaltelevia keväthankia ja ahmit itseesi kevään voimaa, tuntien miten sydämesi sykähtää tälle maalle ja kansalle ja kuinka se vaatii Sinua rakkauteen, polvistu silloin rakkauden Jumalan eteen ja pyydä kestävää rakkautta itsellesi.

Rakkauden voimalla on sinimusta aate noussut ja samalla voimalla se menee eteenpäin kohti voittoa. Suur-Suomen aamu valkenee, loppuratkaisu lähenee kiireesti. Siihen on Suomen kansa herätettävä rakkaudella. Me emme merkitse mitään, meidän elämämme on vain siksi olemassa, että se annetaan toisten tähden ja vain tässä mielessä on sillä merkitystä.

Oi Suomi, synnyinmaa,
suo helmahas sun poikasi onnellisna nukahtaa,
kun hän henkensä halvan sulle antanut on!
Ei muuta kunniaa
kuin kuulla kummuiltansa sun kuusiesi kuiskinaa,
kun sä kätkenyt olet hänet viime lepohon.

Aarno Seppo.

Viipurissa ja sen ympäristössä tunnetaan **Tampereen Kenkä Oy.** edulliseksi jalkineiden ostopaikaksi.

MYYMÄLÄ: Torkkelinkatu 18. (Kimmossa.)

Perintöpellot.

Kirjoittanut
Viljo Lius.

Viljeli perintöpeltoja äyrämöisien suku
vuodesta vuoteen kontuja kuokkien.
Ylväänä kaikui vapausvirtten luku,
miehiä monta kaatui puolesta sen.

Kasakkalaumat halmeilta aina loitolle lyötiin,
mutta murhe väistynyt koskaan ei,
Taakankantaja kesti, vaikka jo myötiin
maa, sekä ryssä ja halla jo touot vei.

Moskovalaisten kieroina aroilta ajavan nähtiin,
Suojaton kansa pakeni loukkoihin.
— Onko jo kuolomme kirjoitettuna tähtiin! —
Korpi vastasi äänin avuttomin.

Perintöpeltoja uhkasi jälleen muukalainen.
Oikeus näytti kuolleen, — saastaa vaan.
Karjalan onni liian on vajavainen,
rauniot katsovi kylminä kuokkijaan.

Ennustain kävi korvessa huuhkaimen ääni öinen:
Karjalan kannas kohta kaatua voi
Heräsi silloin loukoista äyrämöinen,
uhmaten maasta sorretun käsky soi:

— Tulkaatte taasen, despootit, aroilta orjienne!
Lyökäätte kyntenne heikot meihin vaan!
Täällä on vastassa vankka suku. Enne
nähty jo on: käy kulkunne kuolemaan.

Olkoot laumanne taajat, lakinne kuinkakin kovat!
Ehkä laulunne seireeniäänin soi!
Aina ne meille liian heikkoja ovat.
Riistetty valta ei koskaan säilyä voi.

Myrskymme eessä valhepatonne eivät kestä.
Yöhömme koittavi kerran kirkkahin koi.
Uskomasta ei lakinne meitä estä.
Tauhaten pelastusvirtemme kerran soi.

Ehkä perintöpeltojen pito hurmetta kysyy.
Olkoon! Oikeus kilpenä taistellaan.
Perintöpellot on meidän ja meillä ne pysyy.
Hyljätyt kasket katsovi kuokkijaan.

— — —

Armias herra soi heidän seisoa väkevinä.
Oikeus vihdoin taistossa voiton vei. —
Soikoot huutonsa yhäti ylpeinä:
Ryssän anturan alle sorruta ei!

(Lahjoitusmaatalonpoikien oikeustaistelulle omistettu.)

LANGEMARK.

Kirj. **ARNE SOMERSALO.**

(Jatkoa.)

Päivä on valjennut yli liejuaavikon, — mutta millainen päivä!

Tämä kenttä on juonut jo paljon verta. Halki vuosisatojen on sodan ja taistelun melske vyörynyt yli sen ikivanhan kulttuuripohjan. Herttua Alban julmat joukot, Alankomaiden geusit, Napoleonin kaarti, Wellingtonin herttuan uljaat englantilaiset, — tuhannet ja jälleen tuhannet ovat täältä löytäneet kohtalonsa. Jokaisella kämmenen alalla on oma historiansa, jokainen niistä tietää kertoa kestämyksistä ja kärsimyksistä nykyisen Euroopan synnytystuskissa. Ja vain kolme vuotta sitten lainehtivat täällä silmänkantamattomat viljavainiot siunatun, meille jo sadunomaisen rauhan turvissa Flanderin helmen, ihanan Ypernin ympärillä.

Vain kolme vuotta sitten iski sota — taas kerran — kyntensä tähän uutteran työn ja hiljaisen onnen paratiisiin. Sen ensi näytös oli hirvittävä. Avatuista suluistaan syöksyi meri yli kaiken sen, mitä ihmiskäsi oli sukupolvien aikana luonut. Mutta sekään ei jaksanut pidättää armeijaa, joka voitosta toiseen marssien oli jo jättänyt taakseen miltei koko Belgian. Vain hetkeksi tämän pysähtyi, — ja sitten antoi mieletön kenraali hyökkäyskäskynsä.

Nuorten vapaaehtoisten pataljoonat, isänmaan toivo, heitettiin vasta rintamalle saapuneina tuleen.

Kansallishymnin sävelin ne ryntäsivät eteenpäin, tia myöhemmin oli kenttä puhdas, ja tuhansien ruulaulaen vielä silloinkin kun englantilaisten konekivääärit jo olivat alottaneet oman laulunsa. Vain minuutmiitten keskellä kieriskeli tuhansia haavoittuneita tuskan ja kauhun vallassa. Ja uudet linjat syöksyivät heidän ylitseen, laulaen, mutta samaan kohtaloon.

Muutamassa hetkessä oli Saksa kärsinyt vihlovimman tappionsa. Karaistujen sotilaitten sydän särkyi lasten kuolinhuutoihin — — —

Äiti, äiti — —!

Siitä on jo kolme vuotta, ja nyt on ihana Ypern raunioina. Ja sen ympärillä leviää inhoittava, hedelmätön liejuerämaa, joka ei ruoki heinänkorttakaan. Ja imelä kalmanhaju nousee sakeana tuosta kauheasta vellistä, jossa me makaamme pitkällämme, kaulaa myöten ja hampaiden aamukylmässä kalistessa. Mereltä vyöryy harmaa, syksyinen sumu kuin kuolinvaipaksi yli jättiläismäisen hautausmaan.

Ja kuitenkin on meidän hyvä olla!

Horna on irti sekä pohjoisessa että etelässä, missä rintama on peittynyt tiheään, tulta ja salamoita sylkevään savuun. Ilma vapisee jyrinästä, joka tuntuu täyttävän koko maailmankaikkeuden ja rikkoo meidän korvamme. Sadattuhannet ryntäävät siellä nyt hiushienoja linjojamme vastaan — — —

Niin, ja esikunnassani jatkuu työ totuttuun, levolliseen tapaansa. Ilman ainoatakaan turhaa sanaa

tai hyödyttömiä arveluita. Tänne kuolemankentälle saakka olen kuulevinani matemaattisen tarkasti viritetyn yleisesikuntakoneiston raksutuksen, puhelimien soitot ja kirjoituskoneitten nakutuksen. Rintaman ukkosesta tärisevien ikkunoiden takana istuu pöytiensä ääressä jääkylmiä miehiä, joiden ääni ei käskyjä jaellessa kertaakaan värähdä.

Ei sittenkään, vaikka luinen käsi jo on laskeutunut heidän olkapäälleen ja tappion, koko sodan häviön kamala peikko irvistelee heitä vastaan suurelta seinäkartalta!

Kukahan tuossa Olympoksessa hoitaa nyt minunkin tehtäviäni, — Sellschupp vai Voss, vai ovatkohan ne jo, viisaasti kyllä, komentaneet uuden miehen joukko-osastosta?

Mutta mistä me saamme kk-panoksia ja käsikranaatteja tähän kirottuun kenttäharjoitukseen, kun maailma meidän takanamme on kolmen kilometrin leveydeltä palavana helvettinä?

Se on kardinaalikysymys, joka lähituntien aikana ratkaisee meidän kohtalomme. Sillä herroiksi ei täälläkään pitkälti eletä. Englantilainen ei ole mikään aasi.

Vaan nämäpä eivät olleetkaan minun asioitani, jonka tehtävä oli täytetty. Minua askarruttaa jäisessä kylvyssäni kysymys, miten itse parhaiten ja mahdollisimman ehjänä voisin läpäistä tuon tulivyöhykkeen, tiedoittaakseni esikunnalle rintamatilanteesta. Vihollinen vastapäätä ei liikahdakaan, mutta konekiväärit ovat siellä tulivalmiina vain 50 metrin päässä. Ja iltaan mennessä on täälläkin jo varmasti hyökätty. Arvelen, että hyökkäys tapahtuu jo tunnin, parin kuluessa — — —

Ja niin se leikki alkoikin. Mutta miksi kuvata suurtaistelupäivää, jonka vaiheet ja kohtalot me löydämme miltei joka sotakirjasta?

Me näimme, miten betonisuoja edessämme ammuttiin palasiksi. Ja sitten tuli hyökkäys, joka lyötiin takaisin. Toinenkin, joka torjuttiin. Klo 3 iltapäivällä alkoi kolmas, joka pistin- ja kiväärinperätaistelussa heitti komppanian jäännökset metsikköön takanamme. Kahden naapurikomppanian rippeiden kanssa se tarrautui siihen kiinni hurjassa tykkitulessa. Panoksia oli saatu vähän sieltä, vähän täältä, ja vielä ennen iltaa saapui palavan hornan läpi avustuspataljoona, jonka voimin vihollinen jo hämärissä paiskattiin takaisin betonisuojan liepeille.

Mutta tällöin ei apujoukoistakaan ollut enää kuin kolmannes jäljellä.

Aamun valjetessa olin jälleen esikunnassa, jonne lentäjä sillä välin oli tiedoittanut, että englantilaisten uudessa suurhyökkäyksessä koko joukko *oli joutunut saarroksiin.*

Sen kohtalo täyttyi hitaasti mutta varmasti, sillä apu ei enää ollut mahdollinen.

Kaikki joukot viimeistä rautaista reserviä myöten olivat tulessa, jonka jyrinä sammutti äänet esikunnassakin, kaksikymmentä kilometriä rintaman takana. Kolmenkymmenen divisioonan linjalla heitettiin arpaa koko länsirintaman olemassaolosta. Vihollisen raskas laakatuli peitti kaikki lähestymistiet kymmenen kilometrin syvyydeltä.

Seuraavana yönä tuli kaksinkertaistui ja rintama kiehui kuin hehkuva kraateri. Tusinan verran vereksiä divisioonia, etelästä saapuneina, heitettiin hornan kitaan.

Ne hävisivät sinne kuin pisara mereen, ja aamulla vyöryi jylinä kuin ukkosmyrskyssä yli pienen kaupungin. Se oli ainoa tieto taistelusta, joka kuvaamattomana riehui mies miestä vastaan tiheän sumun ja mustan savun peittämällä tasangolla.

Vasta iltapäivällä alkoi tulen läpi tihkua sanomia, jotka kertoivat menestyksellisestä puolustuksesta moninkertaista ylivoimaa vastaan. Rintama oli kestänyt hirveimmän painon, mitä koko Flanderin kolmen kuukauden taistelu tunsi, mutta jälleen olivat vain rippeet jäljellä uljaimmistakin divisiooneista. Langemarkin suunnalla oli menetetty alaa, mutta läpimurto oli onnellisesti torjuttu.

Vain ystäväni saarretusta joukosta eivät edes iltapäivällä sään seljetessä toimivat lentäjät nähneet enää jälkeäkään — — —

Se oli todennäköisesti löytänyt hautansa betonisuojan raunioitten ja englantilaisten nyt miehittämän metsikön vaiheilla.

(Jatkuu).

RATSUMIES HARTIKKA.

Kirjoittanut MARTTI SANTAVUORI.

(Jatkoa.)

Hyvä herra», hän alotti epävarmalla äänellä, minä. . .»

Von Mauerbruch kääntyi katsomaan häntä yli olkansa, ollessaan valmistautumassa kaksintaisteluun. »Vai niin, minä ymmärrän, parahin herra de la Gardie. Te pyritte sovitteluihin. Nyt minä myös käsitän, minkä vuoksi välttämättä tahdoitte taistella ilman avustajia. Eihän Teitä vain peloita?»

Hartikka tunsi vihansa nousevan. Hän ei tuntenut de la Gardieta. Mahdollisesti mies oli ollut mestari Klaun oppilaana, mutta kukapa heitä kaikkia muisti. De la Gardie saattoi olla minkälainen mies tahansa, mutta Hartikan mieltä hiveli kuitenkin ajatus, että de la Gardie oli hänen maanmiehensä. Niinpä hän vastasikin ylpeästi.

»Minä luulen, että kukaan de la Gardie ei pelkää mitellä miekkaansa kenenkä saksalaisen kanssa tahansa.»

Sitten hän sävähti ajatuksissaan. Jos hän nyt tunnustaa olevansa Patrik, niin hän on ainakin tullut loukanneeksi von Mauerbruchia, sillä tämä herra tuskin halunnee kuulla ainakaan hänen arvoisiensa huulilta mitään ojennuksia. Hänen kiusallinen tilanteensa ei kuitekaan kestänyt kauaa, sillä von Mauerbruch oli jo ehtinyt valmiiksi ja asettui taisteluasentoon.

»Kuulkaahan, herra», hän sanoi sanomattoman ivallisesti, »jos Teidän lappalaisverenne ei kestä teräksen näkemistä, niin sanokaa ajoissa. Minä luulin olevani tekemisissä aatelismiehen kanssa, joka ei tunne kunnia-asioissa sovitteluja, mutta ettei minun tarvitsisi pelätä erehtyneeni, kehoitan Teitä heti asettumaan asentoon ja lopettamaan turhat puheet. Minulla on hieman kiire ja hevoseni on rauhaton.»

Salamannopeasti Patrik oli tehnyt päätöksensä. Maanmiehensä puolesta hän ei voinut sietää noita loukkaavia sanoja. Hänen säilänsä lensi tupesta ja taistelu alkoi.

Se päättyi lyhyeen. Taistelevien huomaamatta lähestyi ottelupaikkaa ratsastaja käyntiä ajaen, mutta ottelijat olivat niin kiintyneet puuhaansa, etteivät hänen tuloaan huomanneet. Tulija ehti vain parhaiksi paikalle nähdäkseen, miten Hartikka vertojaan vailla olevalla näppäryydellä suuntasi iskun vastustajansa rintaa kohden, ja ennenkuin tulija oli edes kunnolla ehtinyt tuntea ritaria, jonka kanssa hänen tänä iltana oli oteltava, näki hän kirkkaan säilänterän uppoavan kahvaa myöten vastustajansa sydämeen.

»Seis, mies», tulija hudahti. »Seis, minun on taisteltava tuon miehen kanssa! Kuolema ja kirous, nyt se on myöhäistä. . . kuka teille on antanut luvan puuttua minun asioihini?»

Tulija, nuori, solakka sotilas, oli laskeutunut satulasta ja piteli hevosensa ohjia. Hän suuntasi ruskeista silmistään Hartikkaan tiukan katseen ja vastasi hänen kumarrukseensa.

»Onko minulla kunnia puhutella herra de la Gardieta?» Hartikka kysyi suomeksi.

VI LUKU.

Jaakko de la Gardie.

»Minä pyydän kohteliaimmin anteeksi, hyvä herra», vastasi Hartikka kiivaan maanmiehensä kysymykseen, »pyydän todellakin kohteliaimmin anteeksi, mutta minut suorastaan pakotettiin taisteluun. Olin käyskentelemässä täällä, kun ritari von Mauerbruch saapui. Hän piti minua luultavastikin Teinä, ja hänen kielenkäyttönsä oli niin solvaavaa, etten minä

voinut sellaista suvaita. Minä yritin sanoa hänelle, että kyseessä ilmeisesti on erehdys, ja etten minä ole se, miksi minua luultiin, mutta hän ei tahtonut kuullakaan sanojani. Hän ymmärsi ne siten, että hänelle tahdottiin esittää anteeksipyyntö. Vaikka siis tavallaan luvattomasti tulin esiintyneeksi Teidän kunnioitettavan nimenne kantajana — ja juuri nimenomaan senvuoksi — katsoin velvollisuudekseni puolustaa kilpeänne. Muuten voin vakuuttaa, ettei muuta mahdollisuutta olisi ollutkaan. Ritari von Mauerbruch-parka! Hänen hyväkseen emme voi enää tehdä mitään.»

»Teidän velvollisuutenne olisi kuitenkin ollut välttää taistelua, koska tiesitte minulla olevan ensimmäisen vuoron. Huomaatteko, herra, että Te olette pyytämättä asettuneet holhoojakseni?»

»Kyllä, arvoisa herra, huomaan menetelleeni taitamattomasti, mutta puolustukseksi voin mainita, että minut oikestaan pakotettiin niin tekemään. En ole taistellut saadakseni kantaa varkain nimeänne, vaan minua kohdanneen henkilökohtaisen loukkauksen takia. Minulla lienee sentään ollut täysi oikeus vaatia hyvitystä, samoin oli velvollisuuteni puolustaa maanmiesteni mainetta. Jos olen pahoin menetellyt, on miekkani käytettävissä.»

Ja Hartikka kumarsi kohteliaasti, silmäillen rauhallisesti hämärässä maanmiestänsä, jonka kanssa sattuma oli saattanut hänet omituiseen välikäteen. Nuori aatelismies näytti punnitsevan jotakin mielessään, ei suinkaan sitä, rohkenisiko hän ottaa vastaan tarjouksen, mutta nähtävästi hän epäröi, oliko velkaa tuntemattomalle kiitoksen vai oliko tämä velkaa hänelle anteeksipyynnön, ja itsekseen hänen täytyi myöntää, että olisi tuntemattoman sijassa ollen tehnyt samalla tavalla.

He kuulivat silloin ääniä lähettyviltään. Vaistomaisesti he vilkaisivat toisiinsa. Kumpikin tiesi, että ritari von Mauerbruchin surmaaminen oli teko, joka kääntäisi koko Tallinnan ylösalaisin, olkoonpa, että se oli tapahtunut laillisessa kaksintaistelussa. Kovaksi onneksi ei ollut ollut todistajia, ja kuoleman oli sitäpaitsi aiheuttanut mies, joka ei ollut saanut laillista haastetta ja oli esiintynyt toisena kuin oli. Näinollen olisi ollut viisainta luikkia tiehensä. Oli tuskin luultavaa, että toisella puolen otettaisiin kunniasyyt huomioon. Baltilaisten aatelisten kateus suomalaisia ja ruotsalaisia kohtaan oli muutenkin tunnettu. Mutta — kumpikaan ei voinut lähteä käpälämäkeen, de la Gardie sentakia, että hän oli viralisesti ollut von Mauerbruchin riitapuoli, Hartikka sentakia, että hän oli antanut surmaniskun ja hänen tuli vastata teostaan. Pahinta kaikesta oli se, että heitä oli kaksi ja kuollut ritari von Mauerbruch taas oli yksinään.

»Saakeli kumminkin», kivahti de la Gardie, »nyt ne tulevat. Kas niin, tämä on kaunista. Kukaan ihminen ei usko, että me olemme täällä sattumalta kahden, vaan jokainen pitää varmana, että me olemme kynineet hänet kahden miehen voimalla, tai mikä vielä ilkeämpää, saatetaan epäillä, että minä olen palkannut teidät puolestani... Kautta Baccuksen, kylläpä Teidän piti pistää itsenne läpeen. ..»

Kumminkin he vaistomaisesti siirtyivät lähemmäksi toisiaan, Hartikka sydän jännityksestä sykähdellen, de la Gardie hyräillen ja tuntien kiukkunsa jälleen nousevan.

Useita miehiä saapui keskustellen kovaäänisesti keskenään. Näki etteivät he tahtoneet tuloansa salata.

»Oletko varma, että he olivat päättäneet tapella täällä?» kysyi joku, joka puuskutti raskaasti kulkiessaan.

»Aivan varma, kuulinhan sen junkkerilta itseltään», kimeä ääni vastasi.

»Seis, ketä siellä?» huusi joukon edellä kulkeva mies, jolla oli kypärä päässään, mutta joka muuten oli pukeutunut vain nahkakölteriin rautahaarniskan asemesta. »Kuka siellä, jos saan luvan kysyä?»

»Vapaaherra de la Gardie hänen herttuallisen armonsa ratsuväestä», vastasi Jaakko-herra rauhallisesti ja kumarsi niukasti saksalaisille. »Etsittekö junkkeri von Mauerbruchia?»

»Kyllä. Mikäli olemme kuulleet, pitäisi hänen taistella Teidän kanssanne tänä iltana. Hänen isänsä lähetti meidät tänne asiasta kuultuaan ja käski, että Teidän on heti lopetettava riita. Ellette suostu, on meitä kyllin monta miestä lopettamaan se väkisin.»

»Tulette liian myöhään», sanoi de la Gardie rauhallisesti, matalalla äänellä.

»Liian myöhään!» toisti saksalainen änkyttäen. »Mitä tarkoitattekaan, hyvä herra?» Eikö tuo tuossa ole. . .?»

»Ei ole, ja mitä junkkeriin tulee, hän on jo taistellut. Valitettavasti häntä ei voi enää mikään pelastaa.» De la Gardie osoitti nuoren ritarin ruumista, jota saksalaiset eivät olleet heti huomanneet.

Saksalaisten joukossa syntyi valtava hälinä. He syöksyivät tarkastamaan maassa makaavaa junkke-

ria, mutta huomasivat heti, ettei mitään voitu tehdä. Miekanpisto oli lävistänyt hänen sydämensä.

Sillävälin kun saksalaiset viipyivät polvillaan junkkerin ruumiin ääressä kumartui de la Gardie Hartikan puoleen ja sanoi:

»Te olette ottaneet oikeuden esiintyä minun nimeni turvissa, ja minä voin vakuutta Teille, että se on hyvä ja kunniallinen nimi! Nyt saatte tyytyä siihen, että minä esiinnyn Teidän miekkanne omistajana, eikä minun tarvitse haaskata sanoja todistaakseni, että se on hyvä ja peloittava ase. Minulla on Suomen sotaväessä sellainen asema, että minä pärjään tämän tappelun herttuan edessä kunhan vain saamme asian näyttämään siltä, että minä olen surmaniskun antanut. Mutta ellette ole aivan varma siitä, että oma asemanne on kyllin luja, niin antakaa minun hoitaa juttu. Sillä tavoin on viisaampi, uskokaa minua, ja mielestäni olette velvollinenkin niin tekemään.»

»Hyvä herra de la Gardie», vastasi Hartikka lyhyesti kumartaen, »en pidä miekkani työtä niin erinomaisena, ettenkö voisi ilomielin myöntää tätä survaisua toisen tekemäksi. Mutta minä vastaan ilomielin itse teostani, tarvitsematta. . .» hän pysähtyi kesken lausettaan huomatessaan, ettei ollut täysin oikeudenmukainen maanmiestään kohtaan näin puhuessaan. Hänen aivoissaan välähti nopeasti ajatus, että de la Gardie oli hänen takiansa myös joutunut kiusalliseen asemaan. Ajatellapa vain, että väitettäisiin hänen palkanneen miehen puolestaan — miekkailunopettajan, ammattilaisen!

Miten silloin asia selvitettäisiin. Hänen täytyi myöntää itsekseen, että ainoa tapa, millä de la Gardie pääsisi pälkähästä, oli se, että hän, Hartikka, kieltäisi tekonsa. — Ainakin äänettömästi.

»Mutta enhän voi sallia Teidän ottavan vastuuta kannettavaksenne. . .» hän sammalsi.

Saksalainen, jolla oli kypärä päässä, kääntyi raivoten de la Gardien puoleen. Puhuessaan hän katseli molempia vuorotellen, ja hänen sanansa tulvivat niin raivoisina, että näytti kuin hän olisi vain vaivoin voinut hillitä itseään.

»Tämä on kaunista, arvoisa herra parooni, kaksi ruotsalaista aatelismiestä yhden saksalaisen kimpussa! Meidän käsityskantamme mukaan tätä kutsutaan murhaksi. Te ruotsalaiset saatte nykyään tehdä mitä tahansa, mutta jonkunlainen järjestys täytyy sentään saada aikaan edes kunniakysymyksissä. Te saatte vastata tästä huomenna hänen herttuallisen armonsa edessä. . .»

Ristiinnaulittu oikeus.

Ne ovat sun ristiinnaulinneet
jo tuhannen tuhatta kertaa,
ja tiellesi ilkkuen heittäneet
ovat valheen niljaista mertaa.

Se on sun kahleihin kietonut
tuo Juudasten kavala suku,
jonka muotoa aina on verhonnut
paras Saatanan naamiopuku.

Vaan vuokses' noussut ken kerran on
Ei herkeä taistelemasta.
Se taistelu vievä on voittohon,
saa voimansa Jumalasta!

Me veljien vuoksi ja oikeuden
oomme käyneet taistojen teille.
Siks' kautta Jumalan Herrauden
päivä voiton on koittava meille!

Siis rohkeena eespäin tietämme
nyt, veljeni, käykäämme aina.
Vasta silloin me juhlia vietämme
idän ies kun ei heimoa paina!

R. PYYSALO.

»Harkitkaa sananne, hyvä herra», de la Gardie huusi hänelle suunniltaan raivostuneena. »Murha, te sanotte! Kunniallinen kaksintaistelu, siitä annan teille aatelissanani, ja kehoitan Teitä hieman miettimään, minkälaista sanontaa käytätte!»

Mutta saksalaisten vimmaa oli mahdoton hillitä. »Mitä!» huusi kypäräpäinen. »Eikö teitä ole kaksi? Kuka tämä herra sitten on? Eikö Teidän pitäisi olla yksin taistelupaikalla, jos kerran on ollut tarkoitus otella ilman sekundantteja.»

»Annetaan selkään niille!» huusi joku joukosta.

»Pidätetään heidät ja viedään hänen armonsa kreivin haltuun!» ehdotti toinen.

»Mitä vielä! Tehdään selvää heti paikalla!» huusi kolmas.

(Jatk.).

Järjestötoiminta

Keskusjohto, Helsinki, Mikonkatu 15. A. Puh. 20 306. Auki 11—13.

SM TURKU.

Po:mme toiminta on ollut hyvin vilkasta tämän toimintakauden aikana. Kerhoiltoja on ollut useita omassa huoneistossamme, joka tosin alkaa käydä liian pieneksi Po:n kasvaessa nopeasti.

Helmik. 16 p:ksi oli Po järjestänyt kerhossaan illanvieton kannatusyhdistyksensä jäsenille ja muutamille kutsuvieraille. Tervehdyssanat lausui sm R. P o h j o n e n ja Karjalassa syntynyt ja kasvanut sm K. V o r n a n e n piti sytyttävän puheen Karjalalle. Välillä esiintyivät Po:mme lausuntakuoro ja tyttöjen laulukuoro. Sm Vornanen esitti kanteleensoittoa. Vapaan sanan aikana puhui m.m. IKL:n piirijohtaja ins. Y. S a a r i n e n. Loppupuheen piti Pj K. R i n n e. — Ohjelmanumeroiden välillä pitivät monen monet reippaat taistelulaulumme yllä innostavaa mielialaa.

Maalisk. 9 p:nä oli Po:lla jälleen kerhoilta, jossa oli läsnä m.m. keskusjohdon jäsen J. T e v a l u o t o. Edellisen lisäksi puhuivat sm H a r t i k a i n e n työväenkysymyksestä ja Pj R i n n e sinimustahengestä.

Mainittakoon vielä, että Po:mme järjestää huhtik. 10 p:nä suuren puhetilaisuuden Palokunnantalossa. Puhujiksi ovat lupautuneet SM:n päällikkö Elias S i m o j o k i, kansanedustaja Reino A l a-K u l j u ja SmPj Erkki E r v a s t.

Prj.

SM LAPUA.

Sunnuntaina 24. 2. 35. tekivät Lapuan Sinimustat rekiretken. Kokoonnuttiin Yhteiskoulun pihalle aamulla klo 9. Lähtijöitä oli paljon huonosta kelistä huolimatta. Päämääränä oli Simpsiön takana oleva Sillanpään talo.

Perillä oltiin ensiksi Karhumäen opiston jumalanpalveluksessa. Ystävällinen isäntäväki tarjosi retkeläisille kirkkokahvitkin, mikä palkittiin »Sinimustain marssilla». — Sillanpäässä vietettiin miellyttävä iltapäivä, laulettiin reippaita taistelulauluja ja väiteltiin »kommunisteja» SmPj Ikolaa ja SmAj Korvaa vastaan. Sm Annikki K i n n u n e n luki Sinimusta-lehdestä kirjoituksen »Ankaraa tilintekoa» ja sm Hilkka H i r v i l a m m i lausui Wecksellin runon »Eespäin». Retken emännät pitivät hyvää huolta kahvipannusta.

Vasta hämärän tullessa lähdettiin takaisin kirkonkylää kohti. Simpsiön lumiset metsät kajahtelivat sinimustien lauluista. Uusin innostuksin palasi jokainen taas työn ja toiminnan ääreen.

SmPrj.

SM KOKKOLA.

Helmik. 10 p:nä täällä »Vartiolinnassa» oli taistelujuhla. Aatteemme selittäjinä kokkolalaiselle yleisölle olivat maist. Anna-Liisa H e i k i n h e i m o ja SM:n päällikkö Elias S i m o j o k i. Edellinen puhui voimakkain sanoin Karjalan ja Inkerin kansan nykyisestä sorronalaisesta asemasta. Jälkimmäinen selosti päämääriämme ja tarkoitusperiämme. Ohjelmassa oli lisäksi kuorolaulua, kuvaelma, Pj L e h d o n puhe ja yhteislaulua.

Yhteisiä kerhoiltoja on pidetty tämän vuoden kuluessa 5. Helmikuun 25 p:nä pidetyssä kerhoillassa joukko uusia jäseniä teki valan. Puhumassa oli pastori K a r h u m a a Ylivieskasta. Hän puhui vaikuttavin sanoin valallekävijöille raamatunlauseen »Pidä mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi kruunuasi» johdosta. Väliajan jälkeen muun ohjelman loputtua puhui past. Karhumaa vielä syvällisesti niistä vaikeuksista, mitä jokaiselle ihmiselle tulee koettaessaan toteuttaa nuoruutensa ihanteita.

9 p. helmik. oli joukko po:mme poikia Vetelissä IKL:n järjestämässä puhetilaisuudessa, missä otimme osaa ohjelmansuoritukseen.

SmPs.

SM KAJAANI.

Kajaanin Sinimustilla oli yhteinen kirkossakäynti 27. 1. -35. Samanlainen yhteinen jumalanpalvelukseen osallistuminen oli Po:llamme rukouspäivänä 17. 2. -35. Seuraava tällainen kirkossakäynti on t.k. 17 p. Helmik. 11 p:nä oli Po:n tytöillä illanvietto. Ohjelmassa oli lauluja, puhe, lausuntaa sekä keskustelua aatteellisesta työstämme. Paikallisjohdon jäsenet olivat kokouksessa mukana. Viime kuun 24 p:nä teki Po hiihtoretken kaupungista noin 5 km. päässä olevalle sk:n talolle. Perillä suoritettiin ohjelmaa ja juotiin sm-tyttöjen keittämät kahvit. Ohjelmasta mainittakoon yhteislaulu, jolloin reippaasti kajahti »Säiky emme, taistelemme, eestä nuoren vapautemme». Pianon soittoa sekä sm-siskojen I. M a t t i l a n ja A. P e r t t u s e n mieltymyksellä kuultuja lauluja. Kuoro lauloi AKS:n marssin. Pj Y l i k o j o l a piti puheen. Puhuja lausui voimakkaita sanoja niistä velvoituksista, joita Isänmaa jokaiselle sinimustalle asettaa.

Po:mme tyttöjen toiminnasta mainittakoon ompeluiltojen pito, joita he ovat keskuuteensa järjestäneet. Po:mme alaisena toimii Sotkamossa yksi tyttöjen ryhmä, jonka innostus kelpaa esimerkiksi siinä suhteessa, että se osoittaa, miten Isänmaan hyväksi voi vähäisinkin voimin saada paljon aikaan. Po:n tytöt ovat toimittaneet keräyksiä paikkakunnan työttömien perheitten avustamiseen. Tytöt ovat saaneet kokoon rahaa, ruokatarpeita y.m., jotka on jaettu puutteessa oleville.

SmPrj.

— *Sinimustat huomio!* Tiedättekö, että Tulitikku Oy. toimii puhtaasti suomalaisella pääomalla. Suosikaa sen valmisteita! Viittaamme ilmoitukseen.

SM HELSINKI.

Po:mme tämän vuoden ensimmäiset johtajakurssimme ovat päättyneet. Osanottajia kursseilla oli 64.

Helsingin Sinimustat järjestivät tk. 11 p. N.N.K.Y:n juhlasalissa kutsuillan sinimustien vanhemmille ja ystäville. Ohjelmassa oli aluksi yhteislaulua, jonka jälkeen Pj E. Ervast lausui läsnäolijat tervetulleiksi. Sitten esiintyi iskukuoromme. Tämä oli sen tulikaste. Kuoro sai osakseen innokkaita suosionosituksia ja sai se uusia monta laulua. Kuoron, jota johti sm Arvo L a i t i n e n, poistuttua, astui puhujapaikalle rehtori Hilja R i i p i n e n. Mukaansatempaavalla tavallaan hän puhui sinimustille ja heidän vanhemmilleen siitä vaarasta, joka uhkaa Suomen kansan Jumalaa, Isänmaata ja kotia halveksivassa nuorisokasvatuksessa. Sm-nuorisossa on tulevaisuuden lupaus Suomen kansalle. Puhetta seuranneen tauon jälkeen esitti iskukuoro jälleen sm-lauluja. Sm T. N u r k i n kantelesoittoesityksen päätyttyä puhui lehtori J .V. V a i n i o. Hän asetti eteemme eräitä vakavia omantunnonkysymyksiä. Onko tämä sm-nuoriso vilpitöntä, onko sen vakaumus teeskentelemätöntä, ovatko sen tunnukset totisia. Puhuja ei voinut epäillä sinimustia, kun hän oli saanut hetkenkin vain kuulla lauluamme.

Sinimustat olkaa pieniä ja nöyriä. Silloin te olette kyllin suuria toteuttamaan sen, mitä me vanhemmat teiltä odotamme!

Sm P. S i m o j o k i omisti puheensa vapaustaisteluissa ja heimosodissa kaatuneille koulupojille, »Suur-Suomea ensimmäisille pioneereille.» Hetken hiljaisuudella kunnioitti juhlayleisö sankarivainajia. Kuoro esitti tämän jälkeen »Ateenalaisten laulun». Tilaisuus päättyi Viidan kirjoittamaan ja säveltämään »Iltarukoukseen.»

Alokaskurssimme alkoivat perjantaina 15. 3. ja on niihin ilmoittautunut tähän mennessä toistasataa alokasta.

Prj.

SM TAMPERE.

Tavanmukainen kerhoilta pidettiin tiistaina helmikuun 26 p:nä kerhohuoneistossa. Aluksi Pj selosti uutta organisatiota ja kevättoimintasuunnitelmaa. Kun senjälkeen oli laulettu »Luo lippujen», esitti sm Terttu J ä n t t i muutamia musiikkikappaleita ja sm Liisa H o l l o lausui Kailaan runon »Exelcior». Sm Eila S a n t a v u o r i piti esitelmän Inkeristä ja sm Sirkka P a r v i a i n e n Kalevalan merkityksestä. — Ohjelman olivat kokonaisuudessaan saaneet huolekseen sm-tytöt, ja olivat he onnistuneet tehtävässään erinomaisesti.

SmPo on saanut oman toimistohuoneiston. Toimisto on avoinna tiistaisin ja perjantaisin klo 19—20,30.

Pj.

SM LAPPEENRANTA.

Sinimustien taistelujuhla on Lappeenrannan VPK:n talossa tk:n 24 p:nä. Ohjelma runsas ja monipuolinen. Puhujina esiintyvät Pj:t Erkki E r v a s t, Arne E. K a n e r v a ym.

Suomalaisen pojan ja tytön kirjastoon!

● *Väinö Salminen*
Kalevala-kirja

Erinomaisen hauskasti ja selkeästi kirjoitettu, hyvin kuvitettu johdatus suomalaisen kansanrunouden ihmeelliseen maailmaan. 95 kuvaa. Hintakin niin huokea, ettei kirjan hankkiminen ole kenellekään ylivoimainen. 15 mk, sid. 22 mk.

● *Lauri Haarla*
Nuori pirkkalaispäällikkö

Mahtavasti tenhoava romaani Hämeen pakanuuden ajan loppukaudelta — täynnä toimintaa, uljaita tekoja, jylhää romantiikkaa. Supisuomalaista historiaa! — 48 mk, sid. 60 mk.

● *Yrjö Soini*
Jaarlin sisar

Elävää historiallista henkeä ja riemastuttavaa huumoria uhkuva romaani suuren venäläisvihan vuosilta. — Toinen painos. 48 mk, sid. 60 mk.

● **Suomen vapaussota kuvissa**

Isänmaan kirja sanan loistavimmassa merkityksessä. Uljas muistojen kirja jokaiselle mukana olleelle, innostuksen ja isänmaanrakkauden lietsoja nuorisolle. Teos on 2-osainen, suurikokoinen, kokonaan syväpainossa painettu. Hinta osalta sid. 200 mk, nahkaselk. 225 mk. Saatavissa vähittäismaksuinkin.

OTAVA

RAVINTOLA
MAAKUNTA
Viipuri, Pohjolank 8
(Viljelyksen talo)
Puh. 3542.

Seisova voileipäpöytä.
Aamiainen ... 10—15.
Päivällinen 15—20,30.
Annoksia koko päivän.
SUOSITELLAAN

on ensi kevään
uimapuvun
kutsumerkki

Arv. Sinimustat!
Jokaisen kansallisesti valveutuneen suomalaisen on tutustuttava suurimpaan kansalliseen hengenaarteeseemme
"KALEVALAAN".
Meidän varastostamme löydätte itsellenne sopivan painoksen.
Suomalainen Kirjakauppa
Viipuri.
Torkkelin- ja Karjalankatujen kulma.
Puh. 228—3481.

Viipurinkävijät!
Monumenttaalinen
Pyöreä Torni
on viihtyisä ajanviettopaikka
VIIPURISSA.
I lk. ravintola.
SUOSITELLAAN.

Sitä kysytään —
Sitä käytetään —
Siihen ollaan tyytyväisiä
T:mi Ester Honkanen
Kudonnaistehdas
Viipuri — Kannaksenkatu 14

Repolan Tukku- ja Vähittäiskauppa Oy.
Viipuri, Karjalankatu 29
Puhel.: kontt. 420, tukkuos. 2551
Sähköosoite: Repola
Hyvin lajiteltu valikoima - Naisten ja miesten pukukankaita - Koti- ja ulkomaisia kankaita - Turkiksia - Lyhyttavaraa - Kaikenlaisia korutarpeita
Ostetaan metsäeläinten nahkoja ja muurahaisen munia päivän korkeimmilla hinnoilla

M. TALVENHEIMO
Viipuri
Maununkatu 4 - Puhelin 11 69
Myy:
AUTON OSIA
DUNLOP renkaita
CITEX öljyä
Akkumulaattoreja

V. J. KOSKINEN
Koti- ja Siirtomaatavarakauppa
Viipuri - Punasenlähteenkatu 1
(Maalaiskunnan talo) Puhelin 1464
SUOSITELLAAN

Espilä —
VIIPURIN HELMI!
Jos haluatte Viipurissa viettää miellyttävän ja todella virkistävän lepohetken, niin silloin on poikettava Espilään.

SM VIIPURI.

10. 3. -35. klo 18,30 vietimme suuren kerhoillan Talikon VPK:n talossa. Tilaisuuteen, jonka oli järjestänyt Ao IV, oli saapunut yleisöä yli 200 henkeä, joukossa paljon järjestöön kuulumattomia, varsinkin työläisiä. Ohjelmasta mainittakoon Aj Lauri Hurmerinnan avaussanat, Rj Martti Reschin tulinen puhe, sm Aira Haantien lausunta, opettaja Viljo Hukarin puhe, lausuntakuoron numerot ja Prj Viljo Liuksen mieliä liikuttanut puhe. — »Maamme» päätti onnistuneen tilaisuuden.

SM SUKEVA.

Helmikuun 3 p:nä oli Sukevan SmPo:lla kerhotilaisuus Sukevan yksityiskoululla klo 15. Tilaisuuteen olivat saapuneet sinimustat runsaslukuisana joukkona vierainеen. Ohjelma oli seuraava: tervehdyssanat lausui sm Seppo Hänninen. Tämän jälkeen oli runoja ja kertomuksia joita esittivät sinimustat. Puheen piti SmPj Martti Aittola. Lopuksi laulettiin »Vilppulan urhojen muistolle», jonka jälkeen annettiin vielä sinimustille ohjeita sekä »Sinimusta»-lehden että jäsenten hankkimisessa.

Helmikuun 17 p:nä kokoontuivat sinimustat jälleen kerhotilaisuuteen. Ohjelma oli koetettu saada monipuoliseksi. Yhteislaulua, puheita, kertomuksia ja runoja oli ohjelmassa. Lopuksi laulettiin »Vala».

Suuri on yhteinen päämäärämme ja pysyköön se aina samanlaisena! *Prj.*

ITÄ-SUOMEN SÄHKÖ- JA INSINÖÖRITOIMISTO OY.

Viipuri - Karjalankatu 19.

I S S I

Puhelimet:
Insinöörit 2264
Konttori ....
Myymälä ... 2376
Varasto ....

Sähköosoite I S S I

Kevät- ja kesäkankaat ovat saapuneet

P. Nurmi

Naisten ja miesten vaatturiliike

Viipuri

Repolankatu 9. Puhelin 1823

Osakeyhtiö Puuteollisuus Limited

Rullatehdas, Havi

I:a rullapuita, koivuhalkoja ja kuivaa sahajauhoa aina saatavana.

Puhel. 3700 ja 3516

Papulan Vesitehdas Oy.

Perustettu 1895

Viipuri

Papulankatu 4
Puhel. 805

A. VAINIKAN

Kangas- ja Leninkiliikettä

suositellaan

Edullinen ostopaikka.
Suuri valikoima.

VIIPURI - Pohjolankatu 2.
Puhelin 3622.

Kansanliikkeen kannattajat!

suosikaa tämän lehden ilmoittajia!

Viipurin Sinimustat!

Kultaseppä

Eino Oksanen

Viipuri

Pohjolankatu 8.
Viljelyksen talo.
Puhelin 3819.

Hyvä valikoima **Kelloja, Kihla-** ja **Kivisormuksia** sekä **Hopeatavaraa** huokeaan hintaan.

Kelloseppä E. MONTIN

VIIPURI. Pohjolank. 3. Puh. 1227.

Leninkikankaita

silkki-, georgetti-, villa- ja puuvillakankaita runsas valikoima.

Alfons Parviainen

Viipuri - Pohjolankatu 8

HOTELLI HANSA

(Rva Kuusisto)

•

Viipuri

Erkonkatu 4. Puh. 2491.

•

Siistejä huoneita

Fab. Juvosen KIRJAKAUPPA

VIIPURI Rautatienk. 3 Puh. 1741
Torkkelinkatu 20 „ 1078
T:ruukki, Torikatu 5 „ 2100

SUOSITELLAAN!

Ruumisarkkuliike ja Hautaustoimisto

T. SUNI

VIIPURI, Äyräpäänk. 10
Puhelin 2853.

Uuraan Laivaus Oy.

Harjoittaa sahatun puutavaran kauppaa ja välitystä **Speditioniliike**

Postios.: Uuraan Laivaus Osakeyhtiö
Puhelin 72 Uuras
Sähköosoite: Laivaus Uuras

Liha-, Maito- ja Ruokatavarakauppa

A. HERRANEN

Uuras Puh. 55 *SUOSITELLAAN!*

A. TUOMELA **Sekatavarain-kauppa**

Puh. 28 UURAS *Suositellaan!*

Esisaari Osakeyhtiö

Puutavarain kuljetus- ja Laivausliike

Puhelin Uuras 19

Ravintola „Keskus"

UURAS
Puh. 52 *Suositellaan!*

H. Karjalaisen Perill. Uuras, Puh. 53

Leipomoliike ja Sekatavarakauppa Suositellaan!

Kajaanin Rautakauppa Oy.

KAJAANI

Rauta, rakennusaineiden, urheiluvälineiden y.m. tukku- ja vähittäisliike.

Puhelimet 63 ja 177

KAHVILA KAINUUN KARHU

KAINUUN KARHU on isänmaallisen väestön yhteinen kokoontumispaikka Kajaanissa.

VUOREN KIRJAKAUPPA
KAJAANI
Kirja-, Paperi-, Konttori- ja Koulutarpeiden kauppa
Koru- ja Lelutavaraa.

Eemil Lehtovaara
Kajaani
Siirtomaatavaraliike Puh. 236.
Huonekaluliike Puh. 245.

Hammaslääkäreitä Kajaanissa

Anni Viitasalo, Lönrotink. 7. Puh. 81.
Vastaanotot 9—13 ja 17—18.
Keskiviikkona ja lauantaina ei i.p.

Eeva Väyrynen, Linnank. 18. Puh. 296
Vastaanotot 9,30—11 ja 17—18,30.
Ei torstai ja lauantai i. p.

Valokuvaus- ja amatöörityöt valmistaa ensiluokkaisesti
Uusi Valokuvaamo, Kajaani, p. 277.
Tarvitessanne kameroita, filmiä, papereita, y.m. valokuvaustarpeita, saatte ehdottomasti tuoreita KOPIOSTA. Kajaani. Puh. 277.

Maalausliike I. Viinamäki
Kajaani, Lehtikangas.
Suorittaa kaikkia maalausalaan kuuluvia töitä. Hyvä työ ja hinnat kohtuulliset.

J. Koivulehdon
vaatetusliikettä suositellaan monipuolisena ja hinnoiltaan edullisena ostopaikkana Kajaanissa. Puh. 96.

Neljännesvuosikertatilaaja!

Oletko unohtanut, että kolme kuukautta on jo kulunut?

Uudista jo tänään tilauksesi, ettei lehden saapuminen keskeydy.

Temppelik.15 A
K Loimaranta

Sinimustien kevätjuhla

Heimolan juhlasalissa huhtikuun 8 päivänä kello 20.

Tilaisuudessa puhuvat:

Elias Simojoki
K. R. Kares
Reino Ala-Kulju
Sakari Vapaasalo
Erkki Ervast

Juhlan järjestää Sinimustien Keskusjohto.

Laivaston soittokunta soittaa.

Sisäänpääsy Smk. 10:— ja 5:—. Lippuja ennakolta Sinimustan toimistosta, Ala-Karhusta ja sinimustilta.

Sinimustien kauppa!

I K L:n karhumerkkisten ja sinimustien tavaroitten jokapäiväisellä käytöllä levitämme aatetta! Tulitikkuja, savukkeita, kahvia 12 mk. 1/4 kg. ja 9 mk. 1/4 kg., lyijykyniä, kynänvarsia, olkaimia, nenäliinoja, laulukirja y. m.

IKL:n Kauppa Oy. Mikonkatu 15 A. Puhelin 20 306, 26 404.

MYYNTIKIOSKI: Keskuskatu 7 (Mustassa Karhussa.)

Hinta 2: —

Porvoo 1935, Oy. Uusimaan Kirjapaino.